

РЕШЕНИЕ

№ 25977

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **4638**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ
срещу Решение № 634/26.03.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) -
[населено място].

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно
приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Излага съображения, че
не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да
постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 634/26.03.2026 г. на председателя на
ДАБ при МС.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, а се
представява от назначен по реда на ЗПП процесуален представител – адв. П. Д., която поддържа
жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез
процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени
представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба с вх. № ПМЗ-В-2791 от 29.10.2025 г. на РПЦ - [населено място] от М. Х. А., [дата на
раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - кюрд, религия –
мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ: [ЕГН] е потърсена международна
закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с
обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен

статут.

Преди постановяването на процесното решение, още през 2024 г., М. Х. А. самоволно напуска лагера, в който е настанен, което е отразено в докладна записка с вх. № 335/14.08.2024 г. В резултат на този факт, първото производство по предоставяне на международна закрила е прекратено с Решение № 10429/03.10.2024 г. Чужденецът първоначално е установен на територията на Република България, където е влязъл нелегално на 15.07.2024 г. и е заловен от полицията. След това продължава своя път към Германия, заедно с брат си и не изчаква да бъде проведено интервю с него. Впоследствие след връщането му в България, твърди че при престоя си в Германия също е подал молба за закрила, която е отхвърлена. Към днешна дата отново е напуснал самоволно центъра, в който е настанен в България и е в неизвестност.

С жалбоподателят, е проведено интервю, за което е съставен протокол от 29. 10. 2025 г. ,подписан от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че от малък е видял несправедливостите в С. и не е могъл да учи заради войната. Твърди, че през 2015 г. когато ДАЕШ нападнали кюрдите се е наложило със семейството му да се преместят в друга област в С. като от 2015 г. до преди да напусне страната е живял в обл. Х.. Сочи, че той и баща му имат роднини в Германия и искат да отидат там. Мотивира молбата си с това, че в страната по произход са налице проблеми, свързани с влошено общо положение и сигурност, а той желае да има по-добро бъдеще, да изгради свой собствен бранд във фризьорството и да се установи в Европа.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 01. 04. 2026 г., а жалбата е депозирана на 09. 04. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, жалбоподателят не твърди, че се опасява от преследване в страната си на произход, като изрично в проведеното интервю е посочил, че не е бил преследван. Изложени са данни единствено за проблеми от 2015 г., когато се е наложило със семейството му да се преместят в друга област на страната. Чужденецът категорично признава, че не е имал проблеми, свързани с неговата религия, да е участвал във въоръжена групировка или в политическа партия.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на

бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в С. се съдържа в справка вх. № МД-02-18 от 20. 01. 2026 г. и в представените в съдебно заседание по-актуални справки с вх. № МД-02-152/15.04.2026 г., МД-02-189/14.05.2026 г. и МД-02-155/15.04.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Със справките, е отразена актуалната обстановка в С. като цяло, както и в различни области от страната. Видно от тях, страната е в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Сигурността се подобрява, но все още има райони с присъствие на въоръжени групировки. Наблюдава се масово завръщане на бежанци (над 1 милион души). От съдържащата се информация в справките съдът не може да направи обоснован извод, че към момента в страната е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата ѝ територия, по смисъла, който е заложен в международното право.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван и не е имал проблеми с властите, а единствено обяснява, че много хора са крадяли маслини, което би могло да породи проблеми.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се оценят и фактите, свързани с личното положение на молителя. М. Х. А. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в С. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, като държавен служител или представител на предишната власт, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в С..

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

В същото време от установеното в административното и съдебното производство е видно, че семейството на лицето търсещо международна закрила се намира все още на територията на С., което е индиция, че той или семейството му не са обект на преследване там. Видно от всички събрани доказателства М. Х. А. не е имал намерение да остане на територията на Република България. Той е заловен от българската полиция, което го принуждава да подаде молба за закрила по ЗУБ, след което заминава с брат си за Германия. С оглед установеното и във връзка с всички събрани доказателства, настоящият съдебен състав стига до извода, че лицето не е заинтересувано от получаването на международна закрила в Република България, а по-скоро в случая се касае за мигрант по икономически причини, който търси възможност за по-добър живот. Факт, който чужденеца сам признава в проведеното интервю с него. Тези причини, обаче

са извън приложното поле на ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 86-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ срещу Решение № 634/26.03.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) - [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: